

heilsa hverjum manni með nafni."

"Hed nafni? - Ja, well, en ég veit stórnlega hvað þeir heita og fjöldi eyrna!"

"Gad gæti stórnlega þú; ég skal segja þér hvað heita er sínu heiti. Þattu mig um það."

Ríðu þeir síðan af stæði, ráðu bestum á undan sér, þ. e. s. Ólafur, frá hann reid á eftir þeim, en Ánni á undan.

Leid um eigi á löngu, að þeir séu langt á leið og stóra komu á móti sér, austan og vestur á Háltsvegjum. Kalladi Ólafur þá til Ánnu og sagdi:

"Þessi heiti Erlendur!"

Um leið og Ánni þeysti fram hjá lestinni, segir hann hatti og segir allt við manni þann, en frumstær reid:

"Komdu mí þú blessaður og sell, Erlendur minn!"

Madurinn varð hvernig við, stóði af háfa fat af Ánnu, en hann var þá feldur út í veður og vind og hefdi hann frá eigi meira og honum að segja.

Þegar Erlendur hefdi loka fiterad sér fram hjá frússalestun þeirra Ánnu og Ólafs, spyr hann, undrandi mig:

"Hvada manur var þetta?"

"Hann er frá Ameríku!"

"Frá Ameríku? - Hann heilsadi mér með nafni, en ég komu aði stórnlega við hann, og svo stórnlega hann heildur stórnlega við, en þattu fram hjá mér."

"Ja, frá Ameríku?" sagdi Ólafur, "þú sér en stórnlega að láta manni þessu sig að öfuga, þessu Ameríkanum."

